

Henseende paalagte Forpligtelser ere imidlertid indskrænkede til de Tilfælde, hvor Forbrydelsen enten begaaes ombord paa Skibet, medens det seiler, eller hvor den, hvis Skibet besinder sig paa fremmed Rhed eller i fremmed Havn, indeholder et Brud paa de særlige Forpligtelsesforhold, hvori den Skyldige staaer til Skibet. Forsaavidt nemlig Skibet ligger i en dansk Havn, skjønnes der ikke at være nogen Grund til at lade den i Paragraphen foreskrevne Fremgangsmaade komme til Anvendelse istedenfor den almindelige Behandling af Lovovertrædelser, og forsaavidt det er en almindelig, under den paagjældende fremmede Stats Strafferet og Rettsforfulgning hørende borgerlig Forbrydelse, der begaaes, medens Skibet ligger paa fremmed Soterritorium, synes det ligeledes at maatte overlades til vedkommende Myndigheder paa Stedet at tage sig af Sagen.

Man skal isøvrigt ikke undlade at bemærke, at Ministeriet ikke har overseet, at Skipperen stundom kan være forhindret fra at optage et egentligt Forhør over den Paagjældende og Vidnerne, f. Ex. hvor Forbrydelsen er begaaet af Flere, saasom ved Mytteri, og er af en mere indviklet Bestaaffenhed. Man har ikke villet give nogen særegen Regel for slige Tilfælde, idet det formeentlig er en Selvfølge, at Skipperen i saa Fald kun kan være pligtig at fyldestgjøre saa meget af Paragraphens Indhold, som han er istand til.

Det er anseet fornødent, som en Garanti imod, at Skipperen med Urette sætter Noget af Mandflådet under Bevogtning, at paalægge vedkommende danske Consuler i saa Henseende at føre Tilsyn med Skipperen, og man har derfor paalagt denne, naar Skibet, efterat Forbrydelsen er begaaet, anløber en fremmed Havn, hvor der findes en dansk Consul, strax at gjøre Anmeldelse til denne om den begaaede Forbrydelse og at tilstille ham en bekræftet Gjenpart af det optagne foreløbige Forhør, ligesom man har gjort det til Pligt for Consulen derefter at undersøge Sagen og at bestemme, om Paagjældende skal løslades eller hjemsendes. I Lighed med den bestaaende Lovgivning, jfr. Plac. 11te Marts 1818, har man derhos

paalagt Consulen, saavidt muligt, at modtage den Skyldige og at besørge ham hjemsendt.

For at sikke sig Overholdelsen af de i Paragraphen givne Regler har man for Skipperen foreskrevet Strafansvar for deres Tilfældesættelse.

I Anledning af de i Udkastets 3die Ufsnit indeholdte Bestemmelser skal man bemærke, at naar det ovenfor er antydet, at de nugjældende Bestemmelser om Skibsfolks Rettigheder og Forpligtelser efter de af dem indgaaede Hyrecontracter ikke fuldstændig fyldestgjøre de Krav, der maae stilles til en billig og retfærdig Lovgivning, da er det fortrinnsvis Bestemmelserne i D. L. 4—3—1, jfr. 4—4—8, og Consequenserne af D. L. 4—1—22, jfr. Forordn. 23de Marts 1756, som ere fundne for haarde imod Mandflådet. Ved Udarbejdelsen af de i dette Ufsnit givne Regler, ved hvilke man har tilfattet at hidføre en med de nuværende Forhold bedre stemmende Ordning, har man taget særdeles Hensyn til den norske Søfartslov af 24de Marts 1860, 3die Capitel. Iøvrigt skal man indskrænke sig til at fremsætte nedenstaaende Bemærkninger med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i dette Ufsnit.

ad § 23.

Den Skibsfolkene indrømmede Ret til efter det i Paragraphen angivne Tidsrum efter Hyrecontractens Indgaaelse at forlade Skibet i enhver Havn eller sikke Rhed, hvor det løsser, har man ikke villet tillægge dem, naar Skibet fra den paagjældende Havn eller Rhed gaar directe tilbage til Forhyrings- eller Afmynstringsstedet. Mandflådet kan nemlig i saa Fald i Regelen ikke have begrundet Interesse i at forlade Skibet, medens der paa den anden Side herved mulig vil beredes sammes Jorer Banstæligheder eller dog større Omkostninger.

ad § 25.

I Anledning af den i denne Paragraph indeholdte Forfrist skal man henlede Opmærksomheden paa, at Udbetaling under Reisen af Folkenes fulde Tilgodehavende ikke kan anordnes, uden at Rønning derved vilde fremmes.